

Midfaste – 14. marts 2021

Herre, Gud Fader i himlen,
du ødsler med din nåde
og lader det dryppe rigt
ned i verdens bæger.

Vi beder dig:

Forbarm dig over os.

Vi tænker mest med maven
og på at opfylde vores egne behov.

Hjælp os i stedet

til at dele ud af det, vi har,

så brød og fisk bliver et tegn på dit rige,

på fællesskabets ånd

du som er fra evighed til evighed.

Amen

De mange mennesker ved Tiberias sø ville gøre Jesus til konge, fordi han havde gjort dem mætte. Det var endda sket på en underfuld måde.

Jesus havde, hører vi i evangeliet i dag, bespist omkring fem tusinde mennesker med fem brød og to fisk. Og de havde efterfølgende kunnet indsamle rester, der langt oversteg den uddelte mængde.

Det er således forståeligt, at folkemængden søgte til omkring Jesus, samledes omkring ham, og at nogle lige frem tænkte, her har vi vores kommende leder. Hvem vil ikke gerne regeres af den, som kan sikre mad og forsyninger, føre os gennem krisen og sikre dagen og vejen.

Men hvordan reagerede Jesus så på denne udstrakte tillid?

Han, fortæller evangelisten Johannes, trak sig tilbage til bjerget helt alene.

✠

Der er noget befriende i, at Jesus trækker sig alene tilbage, ikke lader sig friste af jordisk magt og

tydeligvis ikke er optaget af sin egen verdslige position og i at udbygge den.

Jesus har intet behov for at lade sig hylde som konge og som en stærk og handlekraftig leder.

Når jeg siger befriende, så skyldes det, at vi hos os i vores verden ofte møder noget andet, ja det stik modsatte.

I det politiske liv skal den udviste handlekraft og succeserne gerne bruges til at styrke lederens position.

Selv, når lederen så trækker sig tilbage en stund for sig selv i sit hjem, synes denne tilbagetrækning også at skulle indgå i det politiske kalkulerende spin, idet man lægger opslag op på twitter eller på andre sociale medier: Se, den stærke leder, som kan føre os igennem krisen. Hun kan også slappe af med f.eks. at vaske vinduer.

Her er der virkelig noget befriende i Jesu måde at agere på. Han bespiser folkemængden, gør det han kan, og så trækker han så sig tilbage og søger væk fra opmærksomheden.

Ⲁ

Nu er Jesus ved hans bispisning af de mange tusinder mennesker imidlertid ikke blot et modbillede til nutidens ledere.

Jeg vil have forsimplet det, som er på spil i evangeliet i dag, hvis jeg kun spejler Jesus ind i nutidens politiske liv.

Når Jesus trækker sig tilbage og søger væk fra dem, der vil gøre ham til en verdslig konge, er det fordi han ser, hvordan som person nu er ved at skygge for det, som den underfulde bispisning af de fem tusinde mennesker egentlig er tegn.

Bispisningen af de 5000 mennesker med fem brød og to fisk handler nemlig ikke kun om en dags mætte maver, men om noget, som nu er blivende i vi menneskers verden.

Det, vi kan næres ved alle vores livs dage: Guds kærlighed og Guds nåde. Guds ord og Guds ånd. Guds velsignelse og Guds fred.

✠

Kærlighed, nåde, ord og ånd, velsignelse og fred.
Udover at alle disse Gud gaver giver os næring, nærer os i livet, styrker os i troen og håbet, så kan de også inspirere og anspore os til at tage ansvar.

Jesus viser os det egentlig med hele sit liv. Han gør det i evangeliet i dag ved at trække sig tilbage alene til bjerget for ikke at skygge for Guds underet med bispisningen af de 5000 mennesker. Og han gør det f.eks. også aftenen før sin død, da han til sine disciples overraskelse, vasker deres fødder og siger til dem: Når nu jeg, jeres Herre og Mester, har vasket jeres fødder, så skylder I også at vaske hinandens fødder. Jeg har givet jer et forbillede, for at I skal gøre, ligesom jeg har gjort mod jer” (Joh 13,15)

Gud hjælpe os deri.

I Jesu navn. Amen